

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 106/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

177/2009. (VI. 17.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) füzesabonyi lakos **panaszos**¹ 2009. március 3-án előterjesztett panaszát a 2009. június 17-én tartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Füzesabonyi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg, ezért a Testület a panasz áttételéről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos több alkalommal terjesztett elő postai úton panaszt, a Testület által rendszeresített nyomtatványon, illetve külön íveken.

1) Első, 2009. március 3-án előterjesztett beadványában a panaszos előadta, hogy albérletben laknak, és mivel a főbérlő bejárt az ingatlanba, amíg ők nem tartózkodtak otthon, lecseréltették a zárat. Miközben ezt a lépést saját ingóságai védelmében indokoltnak tartotta, sérelmezte, hogy a főbérlő ezt követően lecserélte a kapuzárat, és ezt követően ők nem tudtak az ingatlanba belépni. Ez utóbbi miatt rendőri segítséget kértek, azonban ezt a panaszos elmondása szerint megtagadták, holott március 2-án és 3-án is bement ezért a rendőrkapitányságra.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

2) A fentieket a panaszos 2009. március 9-én kelt és 10-én postára adott beadványában egészítette ki. Ebben elismeri, hogy az albérleti díjfizetésben elmaradás mutatkozott, azonban sérelmezi, hogy a főbérlő nem várt a megegyezés szerint, hogy a rezsiszámlákat nem látták, és hogy a gázt engedéllyel nem rendelkező személlyel záratta el a főbérlő, holott ő a rezsiszámlákat fizette, az egyik csekkmásolatot becsatolta. A vizet is a kútról kellett hordaniuk.

2009. január 21-én a tulajdonos-főbérlő hívására 18 óra 30 perckor rendőr érkezett a helyszínre, és próbált bejutni. A panaszos nem írja, hogy ekkor mi történt, de 2009. március 7-én már ő fordult a rendőrséghez azzal, hogy az ingóságajért nem tud bemenni a lakásba, azonban a rendőrök azt közölték vele, hogy fizesse ki a hátralékot, és a március 6-ai személyes megkeresés alapján sem kapott semmilyen rendőri segítséget.

3) A panaszos 2009. április 1-jén kelt és postázott levelében egészítette ki a fentieket. Leírta, hogy 2009. március 7-én délután a tulajdonos bejutott a lakásba, és ők ettől kezdve nem tudtak bemenni a zárcsere miatt, ezért március 16-án 10 órakor a rendőrkapitányságon személyesen eljárva próbált meg segítséget kérni.

Előadta, hogy 2009. március 28-án 15 óra 30 perckor egy rendőrségi autó állt meg a saját lakása előtt, azonban nem szálltak ki, és nem sokkal később elhajtottak.

Mivel továbbra is sérelmezte, hogy a tulajdonos bejutott a lakásba, ahol az ő ingóságai voltak, betöréses lopás miatt szeretett volna feljelentést tenni 2009. április 1-jén, azonban a megyei rendőr-főkapitányságról a helyi kapitányságra küldték. Az ügyészségen is járt, ahol először szintén a rendőrkapitányságra küldték, második alkalommal már nem is hallgatták meg.

A Füzesabonyi Rendőrkapitányságon az ügyeleti szolgálatot ellátó rendőr azt mondta a panaszosnak, hogy előbb fizessék ki az elmaradásukat. A panaszos sérelmezte, hogy ehhez semmi köze a rendőrségnek.

4) A panaszos 2009. május 18-án kelt és másnap postára adott levelében egy újabb esetet panaszolt. 2009. május 16-án a tulajdonos hozzátartozója megjelent a panaszos udvarán, és kiabált, ezért a panaszos élettársa kihívta a rendőrséget. A helyszínre érkező rendőrök azonban a hozzátartozót „pártolták”. A panaszos újra előadta, hogy a betörés miatt nyomozási cselekményeket kellene végezni, azonban ezt a rendőrök újfent megtagadták.

A levélben panaszolta továbbá, hogy az élettársát ittas kerékpározás miatt megbüntették, és csatolta a helyszíni bírság kiszabásáról szóló nyomtatványt.

5) A panaszos a 2009. március 10-ei beadványához csatolta a füzesabonyi jegyzőnél kezdeményezett birtokvédelmi eljárásban született két jegyzőkönyvet. Ezek alapján

megállapítható, hogy a tulajdonos által kezdeményezett ügyben 2009. február 19-én és március 2-án a panaszos és élettársa előadták, hogy a tulajdonos 2009. január 21-én elzárta a vizet, majd rendőrrel jelent meg. Ezt követően, a folyamatos rendőri járőrözésre tekintettel, továbbá mivel a fűtés ki volt kapcsolni, éjjel után elhagyták a házat. A panaszos sérelmezte, hogy az ingóságaiért nem nagyon tud visszamenni, és hogy azóta is zaklatja őket a tulajdonos. Kéri, hogy a tulajdonos tegye lehetővé az ingatlanba való bejutásukat, hogy az ingóságait elvigyék. Ezt követően vállalják a hátralék kifizetését.

II.

A Testület a tényállás pontosabb felderítése érdekében megkereste a Füzesabonyi Rendőrkapitányságot, amely rendelkezésre bocsátotta a tulajdonos feljelentése alapján indult eljárás iratait.

1) A rendőrségi iratokból megállapítható, hogy a lakás tulajdonosa 2009. január 24-én feljelentést tett, mivel az általa a panaszosnak kiadott lakásból a panaszos nem akar kiköltözni a felszólítás ellenére, miután a közüzemi számlákat és az albérleti díjat nem fizette. A zárat a panaszos-bérlő kicserélte, így a tulajdonos már nem is tud a lakásba bejutni.

2) A 2009. február 20-án intézkedő rendőr jelentése szerint az albérlet tárgyát képező ingatlannál megjelent „adatgyűjtés végett”. A jelentésében rögzíti, hogy az albérlők a decemberi tartozás fennállását elismerték, azonban egyrészt addig nem akartak kiköltözni, amíg nem találnak új lakhelyet, másrészt az ingóságait nem tudták még elhozni, de egyeztetni kívánnak erről a tulajdonossal. Az albérlők idő közbeni kiköltözéséről azonban a szomszédoktól a tulajdonos is értesült, aki kérte, hogy a panaszos és élettársa az ingóságait szállítsák el.

A jelentést tevő rendőr tájékoztatta a tulajdonost az egyéb jogi lehetőségekről, aki azonban elmondta, hogy a jegyzőnél már eljár, és folyamatban van az eljárás. Rendőri segítséget csak azért kért, mert félt, hogy az albérlők önként nem távoznak.

3) A füzesabonyi rendőrkapitányságon 2009. március 2-án ügyeleti szolgálatot teljesítő rendőr jelentésében rögzítette, hogy a panaszos megjelent, és név szerint keresett egy r. századost, aki azonban nem volt elérhető. Március 6-án délelőtt a panaszos újra kereste a r. századost, aki azonban akkor sem volt elérhető, így az ügyeletes megkérdezte, hogy tud-e ő vagy más segíteni. A panaszos előadta a hátralékos fizetésből eredő vitát, melynek folytán az ingóságait nem tudja elszállítani. A jelentést tevő rendőr tájékoztatta, hogy ha újra nem sikerül az egyezség szerint eljárni, jelentkezzen, illetve addig is polgári jogi úton szerezhet érvényt igényének.

A 2009. március 3-án huszonnégy órás ügyeletet ellátó tiszt jelentése szerint aznap a panaszos a rendőrkapitányságon nem jelent meg, feljelentést, bejelentést nem tett.

III.

A Testület a panaszos tartalmilag elkülöníthető – ám lényegét tekintve azonos jogalaptól származó – kérelmei kapcsán az alábbiak döntött.

1) A panaszos sérelmezte, hogy amikor feljelentést kívánt tenni, azt senki nem hallgatta meg, a kért cselekményeket nem végezték el. Panaszolta azt is, hogy ezzel szemben a tulajdonos kérésére több alkalommal megjelentek rendőrök.

A Testület leszögezi, hogy a tulajdonos esetében a feljelentést követően folyamatban lévő ügygel kapcsolatos eljárási cselekményekről volt szó, míg a fentiekben vizsgált panaszosi megkeresések esetén ez nem állt fenn, ráadásul az eljárásban a panaszos nem vitatta (sőt a Rendőrségen is elismerte), hogy tartozása állt fenn, és a tulajdonos birtokvédelmi eljárást is kezdeményezett.

A panaszos továbbá elvben nincs elzárva attól, hogy maga is birtokvédelmet kérjen, illetve feljelentést tegyen. Ezen eljárásokat illetően azonban a Testület hatáskörrel nem rendelkezik az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint.

A Testület rámutat arra is, hogy az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 429. § bekezdése alapján a bérbeadót a hátralék erejéig a bérlemény területén lévő vagyontárgyain zálogjog illeti meg, vagyis megakadályozhatja ezen tárgyak elszállítását. Ennek terjedelmét a panaszos a (3) bekezdés szerint írásban kifogásolhatja.

A rendőr a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 24. § (1) bekezdése szerint köteles a tőle elvárható felvilágosítást megadni, a feladatkörébe tartozós segítséget nyújtani a hozzá fordulóknak.

A panaszban előadottak, illetve a rendőri jelentésben foglaltak részben ellentmondóak. A panaszos több esetet ír, amikor rendőri segítséget kért, illetve feljelentést szeretett volna tenni, azonban úgy érezte, mintha „senkihez sem tartozna” az ügye. Ezzel szemben a 2009. március 2-án ügyeletes szolgálatot ellátó rendőr jelentése szerint a szükséges felvilágosítást megkapta a panaszos. Tekintve azonban, hogy az igényét a panaszos a jegyző előtti birtokvédelmi eljárásban kérelemként is megfogalmazta, a Testület úgy ítélte meg, hogy alapjogsérelem ebben a tekintetben nem állapítható meg.

A Testület a rendőri jelentések tartalmából azt is megállapította, hogy a panaszos bejelentései alapján eljáró rendőr a panaszost 2009. március 2-én tájékoztatta arról, hogy igénye elsődlegesen egy olyan polgári jogi jogvitából fakadó polgári jogi igény, melynek polgári jogi úton tud csak érvényt szerezni.

A fentiek szerint ésszerű és törvényes indoka volt annak, hogy a rendőrség a különböző, a panaszokban említett megkeresésekre eltérően reagált. Így a Testület

megállapította, hogy az Rtv. 13. § (2) bekezdése szerinti részrehajlásmentes intézkedési kötelezettségnek eleget tett a rendőrség.

A Testület a konkrét ügyben azt állapította meg, hogy a panaszos sérelmei elsődlegesen arra vonatkoztak, hogy a rendőrség a bérleménnyel kapcsolatos jogvita során neki nem nyújtott elvárható segítséget, ugyanakkor a Testület kénytelen rámutatni arra, hogy a panaszos és az ingatlan tulajdonosa között kialakult jogvita nem elsősorban a Rendőrség hatáskörébe tartozó kérdés, hanem egy bérleti jogviszonyból eredő – elsődlegesen a polgári jog körébe tartozó jogvita.

A Testület tehát a rendelkezésre álló adatok alapján (mivel a panaszos és a Rendőrség álláspontja a kellő tájékoztatást illetően egymásnak ellentmondó volt) alapjogsérelmet nem állapított meg, azonban szükségesnek tartja felhívni a panaszos figyelmét, hogy feljelentést tenni továbbra is módjában áll, és ebben a körben rendelkezésére állnak a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényben biztosított jogorvoslati lehetőségek.

2) A panaszos hivatkozik olyan esetekre, amelyek nem a rendőrség intézkedésével vagy mulasztásával, hanem a tulajdonossal fennálló vitájával kapcsolatos, illetve amely nem a saját, hanem élettársa alapjogát érintheti – a helyszíni bírság kapcsán –, melyekre a Testületnek az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint nincs hatásköre.

IV.

A Testület – figyelemmel az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdésére – a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2009. június 17.

Dr. Kaltenbach Jenő

elnök,
testületi tag

Dr. Juhász Imre

elnökhelyettes,
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra

testületi tag

Dr. Féja András

előadó testületi tag

Kádár András Kristóf

testületi tag